

הַרְשֵׁת תְּקִיעַת שׁוֹפָר

וואס מיר האבן זוכה געווען צו הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א

ראש השנה
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 1
(53)

ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב

דארף מען געדענקן איין זאך וואס מוה"רא"ש זכותו וגו' עלינו פלעגט אויסרופן יעדעס יאר פאר תקיעת שופר געשטיקט מיט טרערן: "איך בעט יעדן איינעם, אויב איינער האט פיינט א צווייטן זאל ער מיר טון א טובה און ארויס גיין פון בית המדרש"; איך געדענק ווען מוה"רא"ש האט דאס געזאגט, עס קלינגט מיר נאך אין אויער די ווערטער ביזן היינטיגן טאג, איך געדענק דאס התעוררות, דאס געוויין וואס האט געהערשט בשעת מעשה, איך געדענק די הרהורי תשובה וואס יעדער איינער האט געהאט.

מוה"רא"ש איז היינט דא מיט אונז, דאס איז דער בית המדרש פון מוה"רא"ש זכרוננו לברכה; בעט איך די זעלבע זאך, יעדער איינער זאל אנוועק ווארפן די שנאה וואס ער האט אויפ'ן צווייטן, יעדער איינער זאל מוחל זיין דעם צווייטן.

און אז מיר וועלן גישט האלטן קיין שנאה אויף קיינעם, מיר וועלן יעדן איינעם מוחל זיין, וועט אונז דער אייבערשטער - אין דעם זכות, אויך מוחל זיין אויף אונזערע עבירות.

יעדע קליינע תפלה קומט אן צום אייבערשטן

מורי ורבותי! מיר געפונען זיך יעדעס און אזא הייליגע צייט, פאר תקיעת שופר, לאמיר בעטן דעם אייבערשטן אויף אונז און אויף גאנץ כלל ישראל, עס זאל זיין שידוכים און רפואות וכו'. מען קען זיך גישט פארשטעלן וואס א קליינע תפלה טוט אויף אין הימל, א מענטש זאגט ארויס פון מויל א קליינע תפלה: "רבונו של עולם, העלה אידישע קינדער זאלן טרעפן שידוכים", "העלה אידישע קינדער זאלן זיין געזונט", שפאלט דאס אלע הימלען; יעדע קליינע תפלה, יעדע קליינע מאך מיט די ליפן, קומט אן צום אייבערשטן, און צערייסט שלעכטע גזירות.

דער רבי געפונט זיך דא מיט אונז

מיר דארפן זיין זייער פרייליך אז מיר האבן געטון אלעס אויף די וועלט צו קענען זיין אין אומאן ראש השנה, די אלע רצונות און די מסירת נפש וואס מיר האבן געהאט אנצוקומען אהין - דאס ווערט פאררעכנט אזוי ווי מיר זענען יעדעס און אומאן ביים הייליגן רבי'ן, און דער רבי געפונט זיך דא מיט אונז.

די גאנצע גאולה הענגט אויף א האר

מורי ורבותי! אין די הייליגע מינוטן פאר תקיעת שופר לאמיר זיך מקבל זיין גוטע קבלות פאר'ן אייבערשטן, לאמיר זיך מקבל זיין צו זיין ערליך; סתם אזוי קומט גישט אויס צו רעדן צו די פרויען אום ראש השנה, ווייל מיר זענען אין אומאן, אבער היי יאר האט דער אייבערשטער צוגעפירט אז מיר זענען דא אין שטעטל אויף ראש השנה, אין די פרויען זענען דא אין ווייבער שול, וויל איך מערער

ד'רשת התעוררות, פאר תקיעת שופר, וואס מיר האבן געהאט די זכיה צו הערן פונעם ראש ישיבה שליט"א. דעם צווייטן טאג ראש השנה, שנת תשפ"ב לפ"ק, אין שטעטל, קרית בהרסלב - ליבערטי יע"א.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: מורי ורבותי! מיר שטייען יעדעס און זייער א הייליגע צייט, מיר גרייטן זיך שוין צו 'תקיעת שופר'.

צעמישן דעם שטן

די הייליגע גמרא זאגט (ראש השנה טו): "אמר רבי יצחק: למה תוקעין בראש השנה, רבי יצחק פרגעט: "פארוואס בלאזט מען שופר אום ראש השנה?" - פרגעט די גמרא צוריק: "למה תוקעין?! רחמנא אמר תקעו!" וואס הייסט פארוואס מען בלאזט, דער אייבערשטער האט דאך געהייסן בלאזן! ענטפערט די גמרא: "אלא למה מריעין", זיין קשיא איז, פארוואס בלאזט מען א תרועה, - פרגעט די גמרא נאכאמאל: "מריעין?! רחמנא אמר זכרון תרועה!" וואס הייסט פארוואס מען בלאזט א תרועה, די תורה זאגט דאך (ויקרא כג, כד): "זכרון תרועה!" מען זאל בלאזן א תרועה, ענטפערט די גמרא: "אלא למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין, ותוקעין ומריעין כשהן עומדין?" די קשיא איז, פארוואס בלאזט מען צוויי מאל, די תקיעות דמישב (פאר מוסף) און די תקיעות דמעמד (אינמיטן מוסף)? אויף דעם ענטפערט רבי יצחק: "כדי לערבב השטן", כדי צו צעמישן דעם שטן!

זיך מתוודה זיין צווישן די תקיעות

עס שטייט אין זוהר הקדוש, אויף איין פלאץ (תצוה דף קפז) מען זאל גישט דערמאנען אום ראש השנה עבירות וואס מען האט געטון, ווייל דאס קען ברענגען א קטרוג אויפ'ן מענטש, און אין א אנדערע פלאץ שטייט פארקערט (פנחס רלא), מען זיך יא מתוודה זיין אום ראש השנה, זאגט דער הייליגער אריז"ל (שער הכוונות ריש עגן ראש השנה; ועיין במגן אברהם, אורח חיים, סימן תקפד, סעיף קטן ב) אז עס ווענדט זיך וויאזוי און ווען; אויפ'ן קול זאל מען זיך טאקע גישט מתוודה זיין, ווייל דאס קען ברענגען א קטרוג אויפ'ן מענטש, אבער שטילערהייט צווישן די תקיעות זאל מען זיך יא מתוודה זיין, ווייל דעמאלט איז דער שטן צעמישט דורך די תקיעות.

דערפאר זאל זיך יעדער איינער מתוודה זיין צווישן די תקיעות, דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס מען האט געטון במשך דעם יאר, און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מוחל זיין אויף אלעס. און מען דארף גלייבן אז דער אייבערשטער איז מוחל יעדן איינעם וואס טוט תשובה.

אנוועק ווארפן די שנאה

מורי ורבותי! יעדער איינער וויל דאך זוכה זיין צו א גוט יאר,

טייערע נשים צדקניות; אלע הייליגע צדיקים פלעגן רעדן פאר תקיעת שופר צו די פרויען פון צניעות, דער הייליגער סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו פלעגט וויינען מיט גרויסע בכיות פאר תקיעות שופר, ער פלעגט אויסדרייען זיין פנים צו די וויבער שול, זיך בעטנדיג צו זיי אז מען זאל נישט לאזן וואקסן קיין ביי-האר, ער פלעגט חזרין וואס דער הייליגער צדיק רבי פנחס'ל קאריצער זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "די גאנצע גאולה הענגט אויף א האר"; דאס הייסט אז די 'ביי האר' האלט אפ משיח פון קומען. מיר ווייסן נאר וואס די הייליגע צדיקים זאגן, און אז זיי האבן געוויינט און געבעטן אז די פרויען זאל זיך נישט לאזן וואקסן די האר - דארפן מיר דאס טון.

אז מען שערט זיך נישט די האר טוט מען זיך אליינס שלעכטס; מען ברענגט אריין די סטרא אחרא אין שטוב און מען פארטרייבט פון דארט די שכינה, אזוי ווי דער הייליגער תנא רבי שמעון בן יוחאי זאגט (נשא קכה): "תונבא לית" א קללה זאל קומען, 'על ההוא בר נש' אויף דעם מענטש, 'דשבק לאנתתיה' וואס לאזט זיין ווייב, 'דתתחי משערא דרישה לבר' אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען. 'ודא הוא חד מאינו צניעותא דביתה', און דאס איז פון די יסודות פון א אידישע

שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי. 'ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר' און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, 'לאתתקנא ביה' זיך שיינ צו מאכן, 'גרים מסכנותא לביתא' איז זי גורם אז עס זאל זיין ארימקייט אין שטוב, 'וגרים לבנהא דלא תחשבון בדרא' און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב, 'וגרים מלה אחרא דשריא בביתא' און זי איז גורם אז די סמ"ד מ"ם און די נישט גוטע זאלן זיין אין איר שטוב. 'מאן גרים דא?' ווער איז דאס אלעס גורם? 'ההוא שערא דאתחי מרישה לבר' די פרוי וואס איר האר זעט זיך ארויס".

און פארשטייט זיך אז פארקערט - א פרוי וואס געבט אכטונג אז אירע האר זאל זיך נישט ארויסזען, וועט האבן אלע ברכות, און זי וועט האבן נחת פון אירע קינדער.

לאמיר זיך פארנעמען זיך פארבעסערן אין צניעות, לאמיר עפעס טון עס זאל מער נישט זיין קיין צרות ביי פלל ישראל, מיר זאלן שוין ווערן אויסגעלייזט פון דעם ביטערן גלות.

מיר האפן צום אייבערשטן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו די גאולה שלימה במהרה במינינו, אמן.

שיינע ענינים אויף ראש השנה, צאמגענומען פונעם ספר 'עצתן אמונה'.

לשמוע קול שופר, האט דער רבי געזאגט: "דא איז גוט אריין צו גיין הערן שופר בלאזן"; האבן מיר ארום גערעדט פון זיין בשמחה, זיין פרייליך, און ווען א מענטש איז פרייליך איז א סימן אז דער אייבערשטער איז אים מוחל אלע עבירות.

די וועלט זאגט: "פארנוואס בלאזט דער שופר אזוי גוט ראש השנה? ווייל עס ליגט א גאנץ יאר אין ארון הקודש" - דאס זעלבע זאגט מוהרא"ש: - "אז מען וויל פארן קיין אומאן אויף ראש השנה ווענדט זיך עס ווי אזוי מען פירט זיך אויף א גאנץ יאר; אז דיין ווייב וועט זען אויף דיר א גאנץ יאר אז דו פירסט זיך אויף ווי א ברסלב'ער חסיד, דו לערנסט דיינע שיעורים קסדרן יעדן טאג און דו לעבסט מיטן אייבערשטן, דאן וועט זי דיר נישט מערב זיין פון פארן קיין אומאן".

מוהרא"ש פלעגט נאכזאגן בשם דעם הייליגן אריז"ל אויפן פסוק (דברים כט, יז): "פן יש בכם שרש פרה ראש וילענה", אז דאס איז ראשי תיבות שופר; לכאורה וואס האט דער פסוק מיט בלאזן שופר? זאגט מוהרא"ש, אז רש"י זאגט, וואס איז דאס שרש פרה ראש וילענה? "שורש מגדל עשב מר כגידין שהם מרים, כלומר, מפרה ומרבה רשע בקרבכם"; דאס הייסט אז ווען מען הערט דעם שופר דארף דאס אויפוועקן דעם מענטש ער זאל תשובה טון, ארויס נעמען פון זיך דאס רשעות וואס ליגט אין אים וכו', ער זאל אנהייבן קוקן גוט אויף אנדערע און טון נאר חסד מיט אנדערע. אז דו וועסט זיך צוגעוואוינען צו קוקן גוט אויף יעדן איינעם וועסטו בלייבן מקושר אין דעם הייליגן פלאך, דו וועסט קיינמאל נישט אנוועקגיין פון היכל הקודש.

מוהרא"ש: "ראה בני שגדלת", קוק ווי מיר האבן א ריינע ד' אמות, מיר קריגן זיך נישט, מען זוכט נאר דאס גוטס איינער אויפן צווייטן.

... איך האף אז דו האסט אריין גענומען אין דיר די תקיעת שופר דרשות פון בידע טעג; דו האסט ארויסגענומען פון דיין הארץ אלע שלעכטס אויף א צווייטן, דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו א שנת מחילה, דער אייבערשטער וועט דיר מוחל זיין אויף אלע דיינע זינד.

ראש השנה ביי די שיעורים האבן מיר אסאך גערעדט פון זיך נישט פיינט האבן און בייסן איינער דעם צווייטן, נאר זיך פארגינגען איינער דעם צווייטן; דאס מיינט נישט צו זאגן אז איך מוז טון וואס יענער טוט, איך מוז טראכטן ווי יענעם און איך מוז לעבן מיט יענעם, נישט דאס מיינט שלום - אז מען טוט וואס יענער טוט, שלום מיינט אז מען האט זיך נישט פיינט, נאר יעדער זאל טראכטן ווי אזוי ער וויל און נאכדעם קומען מיר אלע צום רב"ו.

אז מיר וועלן זיך האלטן צוזאמען מיט ליבשאפט וועלן מיר זוכה זיין צו די גאולה שלימה, אזוי ווי עס שטייט אין זהר הקדוש (זהר קדש נח, דף כג) אז משיח וועט קומען בוכות איין טול וואו מען וועט זיך האלטן בשלום.

... טבת ביי שלש סעודות האבן מיר גערעדט פון דעם וואס דער רבי האט דערציילט (תני מוה"ו, סימן צד) אז ער האט זיך אמאל געחלומ'ט ווי ער זוכט א פלאץ וואו צו הערן שופר בלאזן, און ער איז אריבער א שטוב וואס מען האט ארויס געהערט פון דארט טאנצן, שפרינגען און פאסטן וכו', וכו', 'עניתי ואמרת, הלא לכאן בודאי טוב לכנס

...איך קען נישט פארגעסן א מראה נורא וואס איך האב געזען ביי מוהרא"ש; איך האב זוכה געווען צו זיין אין אומאן ביים הייליגן רבין אויף ראש השנה צוזאמען מיט מוהרא"ש צען יאר, פון שנת תשס"ו - וואס איז געווען מיין ערשטע ראש השנה ביים רבין אין אומאן. איך האב נישט זוכה געווען צו הערן קיין תקיעת שופר דרשה פון מוהרא"ש, די לעצטע צען יאר האט מוהרא"ש נישט געגעבן קיין דרשה פאר שופר בלאזן, חוץ צוויי מאל האט מוהרא"ש גערעדט פאר בלויז צוויי מינוט, אבער מיט אזא געוויין... ווען איך דערמאן זיך נאר פון דעם וויין איך; מוהרא"ש האט געוויינט און געזאגט: "איך האב נישט קיין פח צו רעדן, אבער איין זאך וויל איך אייך בעטן, ווער עס האט א שנאה אויף א צווייטן איד דא אין בית המדרש בעט איך אים ער זאל ארויס גיין פון בית המדרש" - מוהרא"ש האט געוויינט, קוים וואס ער האט געקענט רעדן - "איך וויל האבן ריינע ד' אמות אן קיין מחלוקת אן קיין שנאה איינער אויפן צווייטן", יעדער וואס האט זיך געפונען אין טול האט תשובה געטון און זיך איבערגעבעטן איינער מיטן צווייטן.

מען האט געזען וואס מוהרא"ש וויל באמת, ווי עס גייט אים אין לעבן מען זאל זיך נישט קריגן, אזוי ווי ער שרייבט אין די לעצטע בריוו וואס ער האט געשריבן אין שפיטאל אפאר שעה פארן הסתלקות, פאר די אינגעלייט: "איר זאלט זיך זייער היטן אז עס זאל נישט זיין קיין מחלוקת צווישן אייך, עס גייט מיר אין לעבן אז מיינע תלמידים זאלן זיך האלטן צוזאמען מיט שלום און ליבשאפט". דאס זעלבע בעט איך אייך מיינע טייערע תלמידים ותלמידות, איך וויל ווייזן פאר